

Esoterische Kring 1988-1989
Nummer 3, 2 januari 1989.

EVENWICHT

Inleiding

Goedenavond allemaal. Zoals u weet, zitten we een beetje met nieuw management, zou je het kunnen noemen. We hebben toch natuurlijk weer een gastspreker. Daar wordt nog wel een beetje voor gezorgd en het onderwerp vanavond gaat over evenwicht.

Iets wat veel mensen de laatste dagen zo nu en dan zijn kwijt geweest. Vooral als de nieuwjaarsdronk gedronken werd. Maar de spreker, die daarover spreekt, komt eigenlijk uit een Islamitische achtergrond en ik vermoed dus dat hij zijn wijsheid voor een gedeelte op de exegetische van de Koran zal baseren. Maar ik heb hem gevraagd om het niet nadrukkelijk te doen.

En wat mij betreft: ja, wat moet ik zeggen over evenwicht? Evenwicht is iets, wat je pas kent wanneer je het tijdelijk verliest. Wanneer je in de wereld kijkt, dan zijn er heel veel mensen die zeggen dat anderen zo zondig zijn. Maar hoe kunnen ze dat weten wanneer ze zelf voortdurend deugdzzaam zijn geweest? Want als je deugdzzaam bent, weet je niet wat zonde is. Slechts hij, die zondigt, kan weten wat deugd is. En als hij die dan beoefent, kan hij misschien zeggen dat een ander zondig is. Maar als hij werkelijk deugdzzaam is, dan zegt hij dat niet.

De hele wereld is vol van mensen met eigen vooroordelen. En wanneer je zo deze tijd bekijkt, dan denk ik: "Ze is zo nu en dan toch aardig uit het evenwicht geslagen." Wat moet je er allemaal van zeggen? Al die banken b.v.; ze lenen aan landen waarvan ze van tevoren kunnen uitrekenen dat ze zelfs de rente niet kunnen opbrengen. Waarom doen ze het? Ja, omdat de staat het garandeert. En waarom garandeert de staat het? Omdat hij zich schaamt om nee te zeggen. En er zijn ook een hele hoop mensen, die voortdurend bezig zijn ergens nee tegen te zeggen. En als je met ze praat, dan begrijpen ze heus wel dat b.v. industrie en andere dingen, zoals autovervoer en autoverkeer niet helemaal kunnen worden afgeschaft, maar ze hebben nou eenmaal "nee" gezegd. Ze schamen zich om "ja" te zeggen. Kijk, als dat het geval is, dan hebben we een verstoord evenwicht. Maar je kunt nooit zeggen dat iets goed is, of dat iets slecht is. Je kunt alleen zeggen, dat de uitersten van iets elkaar in evenwicht moeten houden en zo een glijdende scala moeten scheppen van mogelijkheden. Op het ogenblik dat het één teveel nadruk krijgt, zal het ander tekort komen. Waar tekort ontstaat, ontstaat spanning; waar spanning ontstaat, wordt het onmogelijk om het teveel aan de andere kant te handhaven. Zo simpel is dat eigenlijk.

We hebben kosmisch ook wetten van evenwicht, u kent ze misschien wel. Een van de belangrijkste ervan is nog altijd: "wanneer te ener zijde een verstoring van krachten optreedt, zal ter andere zijde een gelijksoortige verandering van kracht optreden, opdat het algemeen evenwicht weer hersteld worde." Nou heb ik wel eens gekeken zo, en dat denk ik: "mensen, hoe doen jullie dat eigenlijk?" Als geest kun je dat natuurlijk makkelijk zeggen nietwaar. Je ziet daar al die mensen nog rondlopen met allerhand eenzijdige blindheden. En dan vraag ik me af als ik die idioten zie "hoe doen jullie het eigenlijk?" Dan blijkt dat iemand tegen dingen "nee" zegt, omdat hij tegen andere dingen even onredelijk "ja" zegt. Niemand is bereid om toe te geven dat een hele hoop zaken eigenlijk niet vaststaan. "Dat is in de natuurwetenschappen vastgelegd" zeggen ze dan. En ja, als je dan kijkt, staat het in de leerboeken. Maar dat het heel vaak precies tegenovergesteld uitwerkt, daar praten ze niet over. "Gezien onze economische mogelijkheden en de grafieken, die we gemaakt hebben; op grond van hetgeen de afgelopen jaren is gebeurd, kunnen we reeds zeggen dat het volgende jaar....." Maar ze vergeten één ding: die grafieken van de vorige jaren zijn ook niet uitgekomen!

Altijd weer – hoe moet ik dat zeggen – "ja, er is een God en Hij heeft één openbaring gegeven. Maar die openbaring houdt op " – hoe weet u waar die openbaring vandaan komt? "Ja van God!" Weet u dat er een God is? "Ja, wat zou er anders moeten zijn? "En daarom is

elke andere openbaring die van God heet te komen dus een vervalsing, een soort geestelijke oplichterij. Zelfs op bijeenkomsten kom je het tegen!

Ik was een tijdje geleden op een spiritistische bijeenkomst in Frankrijk en er was een meneer, die eerst tegen me zei dat ik een geest was: "Vous etes un esprit", ik zei: "Mais oui." Toen zei hij: "vous n'existez pas" – u bestaat niet!- "l'esprit: c'est l'esprit francais" . Nou ja, als ik dan kijk naar het gemiddelde burgerdom (en dom met nadruk) in Frankrijk, dan ben ik ook geneigd toe te geven dat de "esprit francais" inderdaad een spook is. Maar ja, wat moet je ermee doen? Ik heb die meneer dus heel vriendelijk toegeknikt, het was een vrouwelijk medium, misschien heeft hij het nog op prijs gesteld, nou nee ik denk het niet. Zij was aan de 50, hij was iets jonger. Maar ja goed, je kan bij een Fransman nooit weten. Dat zijn ook vooroordelen, hoor! Nederlanders zijn wat dat betreft soms net zo onbetrouwbaar, wist u dat? (gelach) O, daar wordt uit ervaring gegiecheld geloof ik. Nou, niet uit ervaring, maar uit vermoeden. Maar dan denk ik: mensen begrijpen jullie nu niet dat je je evenwicht kwijt bent? Bestaat er een geest of bestaat er geen geest? Er zijn er een hele hoop mensen, die zeggen: "ja er is wel een geest" en er zijn een hoop verschijnselen die men met een geest wel en op een andere manier niet kunt verklaren. Waarom nou te zeggen dat er geen geesten zijn?

O, je hoeft er niet in te geloven! Per slot van rekening, iedereen wordt het uiteindelijk zelf nietwaar, haast heb je niet, maar waarom nee zeggen? Omdat je bang bent? Omdat het je eigen wereldbeeld aantast misschien?

Iedereen heeft een voorstelling van de wereld zoals ze zou moeten zijn. En ze is altijd anders! Waarom dan aan dat ideaal, dat droombeeld vastklampen en de feiten ontkennen? Waarom net doen of dat andere niet bestaat? Is dat eigenlijk niet de reden, dat er zoveel onevenwichtigheden in de wereld zijn? Ik wil helemaal niets zeggen over dingen als glasnost b.v. Maar glasnost is dus dat je nu mag weten waarom je ontevreden bent, maar dat je er niets aan mag doen. Da's glasnost. Moet je wachten tot er door een ander iets wordt gedaan want papa weet het beter. En het gekke is dus dat in de politiek er te weinig mama's zijn. Want kijk: mama zegt het dan wel niet, maar die zorgt dat papa het wel beter doet, want als papa het niet beter doet, krijgt hij het slechter. O je, dit is geen esoterie hè? Ja, neemt u mij niet kwalijk, ik ben persoonlijk door het medium uitgezocht dus als u klaagt, mag u het tegen hem zeggen ook. Maar al die denkbeelden waar je mee rondloopt, wat hebben die eigenlijk te maken met de werkelijkheid? Kijk: kiespijn is de werkelijkheid. Maar als je kiespijn hebt, is de tandarts een schrikbeeld tot je er bent geweest, dan is hij een zegen!

En op dezelfde manier is het eigenlijk met een hele hoop gebeurtenissen in de wereld. Het evenwicht van de wereld op het ogenblik is op vele gebieden gestoord. U hebt het waarschijnlijk ook al gehoord, dat er nu weer nieuwe bevingen zijn in Lima – we hebben trouwens geloof ik dat vorig jaar al verteld toen, dat het zou komen. En dat daardoor eigenlijk blijkt dat er een aantal schotsen onder spanning staan. En dan kunnen we verder rekenen met wat vulkanische werkingwaarschijnlijk onder water – in de Atlantische Oceaan. We kunnen rekenen met een aantal bevingen of uitbarstingen, eventueel zeebevingen dus, in de Grote Oceaan. Nou ja, en als er dan verder nog wat gebeurt, dan kunt u zeggen: "ja, maar dat hebben we altijd al gezegd!" Maar niemand heeft verwacht dat het waar wordt...

Er zijn mensen, die zeggen: "Ja, ja, iedereen gaat dood. Onvermijdelijk." Maar bij zichzelf denken ze: "Behalve ik." En als ze dan bij ons komen, dan geloven ze het nog niet eens. We hebben gewoon een hele zending opgericht om mensen die doodgaan en het niet geloven, een nieuw geloof te geven. En waarom? Doodgewoon omdat de werkelijkheid bestaat uit denkbeelden toegepast op uiterlijke verschijnselen. En als je nou binnenin kijkt? Zolang je met jezelf redeneert, heeft een van de twee kanten altijd gelijk, dus het heeft geen zin om innerlijk te gaan redeneren. Als je nou eens heel rustig bent van binnen, dan ontstaat de rust en dus innerlijk evenwicht. En wat zie je dan als nevenverschijnsel? Het lichaam reageert plotseling beter omdat er geen zenuwpees vanuit de hersenen de hele rotzooi in de war stuurt. Je gedachten komen tot rust; daardoor ontstaan denkbeelden die spontaan zijn, maar die op je werkelijke situatie en je werkelijke behoefte veel meer toepasselijk zijn dan alles wat je innerlijk zou kunnen beredeneren. Maar soms kom je tot een besef van iets wat je werkelijk bent. Dan kun je tegen een mens natuurlijk zeggen: "ja u bent ook geest" en ik zie ook spoken genoeg rondlopen hoor. Als je hier en daar kijkt bij de moderne jeugd – een mengsel tussen spoken, onbenullen en intellectuelen. De mensen hebben wel eens gezegd: "Homo ludens is bijna overleden" – nou dat niet, maar hij speelt tegenwoordig vals.

A1 die dingen, die komen toch voort uit een gebrek aan innerlijke rust, innerlijk evenwicht, en dan kunt u zeggen wat u wilt (dat kunt u trouwens toch hoor, in Nederland mag je zeggen wat je wilt, als je er maar niets aan doet), maar als je nou van binnen kijkt, hoe is dan eigenlijk de werkelijkheid? De werkelijkheid is dat je op een of andere vreemde manier je zo nu en dan verbonden kunt voelen met de hele kosmos. Zou dat nou een illusie zijn? Of zou al die strijd, die je hebt – met jezelf en met anderen – voor 99% illusie zijn? 't Is maar een vraag. Als je bidt, word je verhoord; er zijn mensen, die dat absoluut geloven. Ze krijgen nooit hun zin als ze bidden, maar ze worden er innerlijk rustig van. Waarom worden ze rustig? Omdat ze een ogenblik bezig zijn met iets anders dan zichzelf. Neem me niet kwalijk hoor, bidt u rustig, het kan geen kwaad. Soms helpt het. Als je gewoon van binnen rustig wordt, is het net of je veel meer kunt dan anders. Dat je veel beter de dingen ziet, aanvoelt, zegt u dan, dan anders. Het is ook net wanneer je na zo'n rust – innerlijke rust – je ogen opendoet of er veel meer moois in de wereld is dan anders. Anders is het er ook, maar je loopt eraan voorbij.

Evenwicht is niet het kwade ontkennen, maar het schone meer beseffen. Datzelfde geldt geloof ik voor alle dingen. Zodra je gaat generaliseren, ben je al weg. Wanneer men spreekt over de regio, dan spreekt men over iets wat in feite niet bestaat behalve in ambtelijke taal en waar men maatregelen voor treft, die eigenlijk voor niemand helemaal deugen behalve in de ogen van de wetgeving. Wat kun je daar aan doen? Zelf niets, maar je kunt misschien zorgen dat je zèlf wat evenwichtiger wordt. En nu kun je dat op twee manieren doen. Die gastspreker, die dadelijk komt, ja ik heb niet zoals dat gebruikelijk was een heel gesprek met hem gehad. Maar ja, je kijkt toch even: wie moet ik dadelijk als piloot naar binnen zien te loodsen. Maar die gaat uit van het standpunt: ik moet dus het evenwicht handhaven en daadwerkelijk herstellen. Nou, dat laatste: daar heb ik nu bezwaar tegen. Ik zeg maar zo: Wanneer je vanuit je eigen standpunt een evenwicht wilt handhaven, wil je iets handhaven wat er niet is. Je moet eerst beseffen wat je eigen evenwicht is, en dat moet je delen met de wereld om je heen. Dan vergroot je het evenwicht in de wereld. Maar je moet nooit uitgaan van datgene wat jij als juist acht zonder meer en daar stellingen uit puren en die stellingen aan anderen opleggen. Ik heb eens iemand horen zeggen (ja alweer: vromen, vergeef me hoor) "Paulus heeft met zijn optreden en leringen het Christendom onmogelijk gemaakt." Nou ja, ik zie nog steeds allerhand onmogelijke – ik vind die huidige Paus b.v. tamelijk onmogelijk; niet omdat het zo'n asfaltproever is hoor, kijk die man predikt aan de ene kant naastenliefde en de verdraagzaamheid, aan de andere kant kan hij niet verdragen dat iemand spreekt over zaken die heel normaal zijn. Als je over de pil spreekt en je zegt erbij dat het een aspirientje is, dan mag het. Maar als het ergens anders voor is, dan mag het niet. Wanneer je dus de gummi-industrie begunstigt in verband met AIDS, dan zullen we wat fronsend de wenkbrauwen ophalen, maar uiteindelijk de "kerk" zit ook in de industrie hè, dus mag dat misschien dan nog wel, maar alsjeblieft niet om het kindertal te beperken!

En als er overbevolking is? Laat al die ouderen maar creperen, want we moeten voor de kindertjes zorgen. Nou, ik weet het niet. Als ik in het evangelie zie staan: "Laat de kinderkens tot Mij komen" dan lijkt me dat toch wat anders. Die zijn nog onschuldig, die kunnen eventueel opnieuw weer beginnen, zonder meer. Maar – ja ik wil niemand beledigen hoor – als er nou zo'n mannelijke of vrouwelijke oude knar overgaat, weet je wel, dan is er toch een hele hoop trammelant voordat zo iemand alles weer in evenwicht heeft gebracht. Voordat hij weer voor zichzelf weet wat hij is en wat hij eigenlijk moet zijn: Wat hij innerlijk voelt te moeten zijn.

Ik zou zeggen nou die kinderen dat is allemaal snelverkeer, laten we ons eerst maar eens op de files werpen. Als we die opruimen, komt de rest vanzelf in orde. Nou ja, daar praat je zo niet over. Dat mag niet.

Wanneer we het allemaal goed overwogen dan hebben we onze eigen waarheid en onze eigen waarheid moeten wij volgen. Alleen vrezen wij vaak dat onze eigen waarheid niet waar is. En op dat ogenblik vraag ik of we nog recht hebben om haar te verkondigen. Hoeveel mensen prediken een geloof? Zonder dat ze er zelf werkelijk in geloven? Doodgewoon omdat het een beroep is. Hoeveel mensen eisen van anderen dat zij zullen geloven terwijl ze zelf hun geloof voortdurend te schande maken? Het is wel leuk voor degenen, die dadelijk komt: in de Koran wordt gezegd dat je edelmoedig en rechtvaardig moet zijn. Ik weet niet of de Ayahtolla's daarvan hebben gehoord maar als hun manier van optreden edelmoedig en rechtvaardig is, dan loof ik de onrechtvaardigen.

Geef mij nou maar gewoon de mens, die naar binnen toekeert. En laat hij zijn eigen innerlijk evenwicht, zijn rust, zijn innerlijk vergeten-van-het-zijn desnoods vinden, waardoor de werkelijkheid die in hem leeft weer naar binnen en naar buiten toe zich kan manifesteren, wordt erkend in alle dingen. En geef mij heus maar geen geest, die ergens in een zaal met een enorm toneel zit te wachten tot het doek opgaat en dat God zich als rechter zal tonen. Behalve natuurlijk bepaalde socialisten, die verwachten dat hij zich als linker zal vertonen. Ja, zij denken dat ze linker zijn dan God, maar dat is natuurlijk niet waar, God is veel linker dan wij allemaal.

En nou zit ik iets te verkondigen, waar u maar over moet nadenken. Want, of het zo is weten we het? Ik denk dat ik het weet. Maar het kan net zo goed zijn dat je geestelijk een klein beetje minder bij troost bent. En dat je daarom troost vindt in datgene wat je meent te herkennen. En misschien wordt uw wereld wel troosteloos omdat u te weinig erkent van hetgeen er in u leeft en waar door u de verbondenheid blijft bestaan, volgens mij, voortdurend innerlijk beleeft. Het is maar hoe je het bekijkt. Nou mag ik langzaam maar zeker gaan afsluiten, geloof ik. O, er is nog eerst een pauze. Nou ja, dan doen we het volgens programma.

Kijk, wanneer je spreekt over evenwicht, dan spreek je niet over recht. Dan spreek je zelfs niet over plicht. Dan spreek je over de essentie van het bestaan. En als onze gastspreker daar een paar zinnige dingen over heeft te zeggen, nou dan zal de avond voor u heus de moeite waard zijn. Misschien niet om wat hij op dit moment in u oproept, maar dan toch wel om datgene wat u eruit omtrent uzelf kunt begrijpen. Want het wonderlijke van het totale evenwicht is dat we onszelf kunnen herkennen in alle dingen die we bewust opnemen en waarnemen. Laten we dan maar hopen, dat het voor u allemaal – o ja, we moeten plechtig zijn hè – het is januari, ja januari is al niet meer alleen hè, dus met z'n tweeën. 't Is net celdeling. Trouwens, dat moet ik er toch nog even uitgooien: hebben jullie opgemerkt hoe de mensen oud en nieuw voorstellen? Een heel oude vent met een zeis, die verdwijnt en prompt staat er weer een baby te lachen. Ik zou zeggen, dat is de hergeboorte van de tijd. Waarvan wij deel zijn, waarin we zelf geboren worden. En wanneer we ons evenwicht vinden, dan kunnen we eindelijk de werkelijkheid ervaren en aanvaarden, waarin we bestaan. Maar zolang als we nog onevenwichtig blijven rond dolen, a ja, en daarom zou ik u willen zeggen, blijf niet te zondig, maar ook niet al te deugzaam.

Wees uzelf, leef uzelf! Maar keer altijd weer terug naar uw eigen innerlijk om te weten wat uzelf bent. Misschien dat u er dan achter komt wie u werkelijk bent! Dat wens ik u allemaal toe voor het komende jaar en als u soms mocht schrikken: dat gaat over. Maar zelfbedrog is net een teerput waarin je verder weg zinkt tot je in veel later eeuwen als een geraamte van rechtvaardigheid wordt opgegraven en dan tentoongesteld in een museum als een oerwezen, dat het niet gemaakt heeft. Laten we dat voorkomen. Wij zijn levende krachten, maar we kunnen alleen leven door het evenwicht dat in ons voortdurend aanwezig is. En dat we steeds meer ook in de wereld buiten ons moeten leren erkennen, om er deel van te kunnen zijn. Om werkelijk te kunnen leven, om als geest werkelijk verder te kunnen gaan. En zo de noodzaak te verliezen om onszelf te identificeren met allerhand zaken. Daarvoor in de plaats het gevoel krijgen van deel te zijn van een geheel dat alle verscheidenheid kan omvatten. Vrienden, een aangename pauze.

GASTSPREKER

Goedenavond,

Wanneer ik fouten maak in de manier waarop ik mij uitdruk, zult u mij dat moeten vergeven. Ik spreek niet zo vaak Nederlandstalig medium. Toen men mij verzocht heeft om op deze avond iets te zeggen, heb ik gekozen voor evenwicht als onderwerp. Want een evenwicht kan nooit ontstaan dooruldiging. Zij kan ook nooit in stand worden gehouden, die evenwichtige toestand, door pressie. De vrijheid is de basis van het evenwicht. Maar het betekent ook, dat wij die leven wanneer we op aarde zijn, verplicht zijn om de dingen te doen zoals wij weten en gevoelen dat die voor ons juist zijn.

Wanneer iemand je land bezet dan is het verkeerd om je bezetter te haten. Maar het is goed om hem te bestrijden, want er is een onrecht gebeurd dat je voor jezelf niet kunt aanvaarden. Je zult edelmoedig moeten blijven tegenover je vijand en niet wredelijk doden wanneer er een andere mogelijkheid bestaat. Je moet hem niet aandoen wat hij jou aandoet, maar je moet zorgen dat de vrijheid zoveel mogelijk bewaard blijft. Dat kan vaak inhouden dat anderen daar onder lijden. Maar als je toegeeft om het lijden voor anderen te voorkomen, verstoort je het evenwicht. En hoe kan de werkelijkheid, hoe kan de innerlijke vrijheid van de mens bestaan wanneer er niet eerst die toestand is, waarin wij onszelf kunnen zijn en kunnen leven wat in ons waar is.

Er zijn veel grote leermeesters en profeten geweest op de wereld en ieder van ons weet dat veel van hetgeen zij gezegd hebben, juist moet zijn. Maar wij kunnen hun uitspraken niet gebruiken om onszelf te rechtvaardigen. Want de rechtvaardigheid die in ons woont, is de enige taal van waaruit vrijheid kan ontstaan en leven. Mensen binden elkaar met geboden en verboden. Met veronderstelde verplichtingen. Zij beseffen niet dat ze juist daardoor vernietigen wat ze willen opbouwen: de schoonheid en de vrede. De kracht van het leven is overal. Maar als wij die kracht niet in ons gevoelen, hoe kan die kracht dan geopenbaard zijn?

Wanneer in ons een goddelijke vonk en een goddelijke wijsheid bestaat, hoe kan deze naar buiten komen, wanneer we haar eerst onder censuur brengen om zo de wereld allerhand conflicten te besparen. Het conflict is vaak de uiting van een bestaand probleem dat alleen opgelost kan worden wanneer het uitgevochten wordt. En dat zijn zaken die niet alleen gelden in de wereld, maar die gelden in de mens.

Naar mijn vaste overtuiging en aan de hand van mijn belevingen, mijn bestaan nu als geest, is er een God die alle dingen beschikt. Maar ik kan die God niet begrijpen. Die God kan ik niet overzien in het geheel van Zijn wezen of Zijn willen. Hoe kan ik dan zeggen dat God wil dat dit of dat geschiedt? Hoe kan ik dan zeggen dat dit in Gods ogen goed, en het andere slecht is? Men gelooft in een Almachtige God. Als God Almachtig is, hoe kan dan iemand zondigen tegen Zijn wil? Hij is het, die alle dingen bepaalt, Hij is het die alle mogelijkheden beheerst, waarom zouden wij ons daartegen verzetten?

Er is een lot, een noodlot dat ons als het ware wordt opgelegd. Iets wat IN zichzelf zinrijk is, maar dat wij niet kunnen bezien, overzien, begrijpen. En vaak daardoor ook niet kunnen aanvaarden. Maar als er een Alkracht is, zou het dan verkeerd kunnen zijn? Ik weet het, hier zal men fluisteren "Oosters fatalisme", maar dat is niet waar! Het is het aanvaarden van het onvermijdelijke, het onoverzienbare en daardoor juist het recht vinden jezelf te zijn -vanuit jezelf te leven en voor jezelf en voor anderen te zijn wat je voelt dat goed, dat juist is.

De mensheid heeft vele rechters, vele uitleggers van de wet – of ze godsdienstig zijn of anderszins. Maar weten ze wat waarlijk rechtvaardig is? Onze rechtvaardigheid kan alleen voortkomen uit onze innerlijke vrede, onze aanvaarding van de kracht die ons lot geleidt. Ze kan alleen voortkomen uit onze aanvaarding van de kracht, die in ons is gelegd. Met uiten van die kracht niet onszelf zoekende, niet de manifestatie van de kracht zoekende, maar gewoon zijnde, wat we moeten zijn.

Evenwicht is niet alleen maar een moeilijke balanceer-act op een of ander niet al te strak gespannen draad boven de onbekende en daardoor gevreesde rampen die ons zouden kunnen bedreigen.

Evenwicht is in jezelf een balans vinden waardoor je kunt gaan over een draad, kunt gaan over de lucht als het nodig is, kunt wandelen over de wateren zoals uw profeet eens gedaan heeft. In ons ligt de kracht en de sleutel. Buiten ons ontstaat de verwarring, doordat we niet in staat zijn wat in ons is te uiten in woorden. Wanneer je een ander liefhebt, je spreekt van liefde, kun je dan zeggen wat je werkelijk bedoelt? Toch voel je het. Evenwicht is een gevoel, niet een regel. Daar waar alle krachten samenkomen, daar is een evenwicht dat niet verstoord kan worden. Omdat waar AL gelijktijdig bestaat, gelijktijdig het evenwicht van alle dingen is vastgelegd op een wijze die niet te beseffen is. Maar wanneer u uw eigen leven geconfronteerd wordt met allerhand zaken en misschien een oordeel spreekt zoals u mogelijk over mij zult oordelen, besef dan wel dat het uw oordeel is. Maar dat het oordeel vaak een verwerping is van een deel van uw eigen innerlijk evenwicht.

God is groot, God is groot en machtig. God is de kracht die alle dingen omringt, doordringt en is. God. Het enige dat ge van God kunt weten, is een gevoel dat in u bestaat. Geen woord dat ge spreekt. Het enige dat ge van een God in uzelf waar kunt maken, ontstaat wanneer ge uzelf een ogenblik verliest vanuit de vrede in uw wezen. Vreemde krachten wakker worden. De waarheid is een kracht, die niet in woorden te omschrijven is. Maar ze uit zich op tienduizend wijzen. Wie zoekt naar raadselen en naar de wet, zoekt naar eenzijdigheid. Maar als de danser op de draad aan één kant blijft overhebben, moet hij vallen.

Wanneer de speler met woorden alleen nog maar met woorden spreekt, dan zijn zijn gevoelens uitgeschakeld. Hij moet vallen! Waar de droom niet de werkelijkheid ontmoet maar haar probeert te verkrachten, daar valt zelfs de werkelijkheid die bestaat in stukken uiteen. Daarom is evenwicht noodzakelijk. Maar het evenwicht is niet alleen maar een gave! Het is voor elkeen afzonderlijk een verplichting. Wanneer ik in mijzelf voel en weet wat juist en goed is, dan moet ik niet het andere doen. Anderen kunnen hun wegen gaan, zolang ik vrij ben om mijzelf te zijn. Maar wanneer ze mij aantasten, is het evenwicht in mij belangrijker dan alle andere dingen.

Mensen dromen ervan belangrijk te zijn. Maar hoe belangrijker je wordt, hoe minder je werkelijk voor anderen betekent! Zoek niet naar belangrijkheid, zoek naar betekenis. Sommigen verloochenen en verraden zichzelf – en al wat in hen leeft voor positie, rijkdom of macht. Wat bereiken ze? Dat zij, die proberen zich boven anderen te verheffen, de slaven worden van de illusies die ze zelf geschapen hebben. Als er één uiting is van de goddelijke rechtvaardigheid als wij die kunnen begrijpen, dan is het wel de voortdurende konfrontatie van de mens en de geest; van al datgene wat hij heeft bewerkstelligd en het waarom.

Als je kunt zeggen: dit is waarlijk vanuit het diepste van mijn wezen juist geweest, dan tellen de gevolgen niet. Maar als je zegt: hier heb ik wat ik was verloochend, dan zal het gejubel over de gehele wereld over hetgeen je bereikte, later worden overspoeld, door het weeklagen van een ziel: u weet dat ze zichzelf verraden heeft.

Wanneer ik spreek over evenwicht, dan spreek ik over een werkelijkheid die ons allen beheerst. Wanneer ik zeg dat diep in u die werkelijkheid bestaat, dan herken ik daardoor alleen dat al het bestaande eerst mogelijk wordt omdat die werkelijkheid er is. In u leeft de barmhartige, almachtige, schepper van hemel en aarde, de goedertierende, rechtvaardige, die onomschrijfbaar, Mensengod. Laat God dan in ons spreken, laat de kracht van God dan door ons werken. Laat het wezen van de Oneindigheid het deeltijd waarmee we verbonden zijn, met zich voeren. Dat het onvergankelijke het stempel zij van de kracht in ons, in het wezen waarin wij haar uitdrukken.

Ik heb stemmen gekend, die zeiden dat het zonde is om wijn te drinken. Is wijn niet het sap van de planten, het veredelde bloed der aarde? Het deel van de schepping waarvan wij deel zijn? Het mag ons niet beheersen. Maar het kan niet slecht zijn. Zo zijn er vele dingen, die de Alkracht heeft voortgebracht. Die de Heerser van alle bestaan in het bestaande heeft neergelegd. En wie zijn wij om te oordelen, te beoordelen of te veroordelen? Wij kunnen slechts leven vanuit hetgeen wij zijn en hoe meer wij in ons onbegrip voor het totale, het beleven, hoe meer het totale door ons spreekt en zin geeft al wat we doen en al wat we zijn. De enige ware rechter is de Voortbrenger van alle dingen. En de werkelijk Barmhartige is eveneens de Voortbrenger van alle dingen. Want geen verwerping bestaat, zolang in ons de aanvaarding mogelijk is. Daarom spreek ik over evenwicht, daarom spreek ik over datgene wat meer is dan evenwicht. Daar waar de zangen doorklinken, hoef je de taal niet te verstaan.

Daar waar het ritme je beroert, voel je wat het betekent en wat het voor jou is zonder dat je het kunt voortbrengen of imiteren. Zo is het met de oneindige, die in ons leeft.

Ge wilt misschien graag zo nu en dan over de drempel van de dood schouwen? Maar wat baat het U? Ge zoudt wonderen willen doen, maar alleen de wonderen die gij als zodanig beschouwt. Het werkelijk wonder van uw bestaan, zich steeds hernieuwend, ontgaat u. De kracht, die in u leeft, zoudt ge willen maken tot een lichtend baken van genezing en troost. Als ge kunt, voelt te kunnen, zult ge het moeten doen. Maar waarom hunkeren daarnaar? In u staat geschreven wat ge zijt, zoals elders volgens mijn geloof geschreven staat wat gij zijt in het geheel der schepping. Door alle tijden, door alle werelden. Zoek dan in uzelf, vind in u de kracht, waardoor uw wereld voor u een evenwicht wordt. En uit dat evenwicht, zeg ik u, vloeit de kracht voort om èn barmhartig èn rechtvaardig èn edelmoedig te zijn. Om niet te veroordelen en toch niet te gedogen. Sterk moet je zijn in jezelf door wat je bent. De weg die je gaan moet, spruit voort uit wat je diep in jezelf voortdurend ervaart. Ga dan de weg, die je bent en volg niet de paden die anderen platgetreden hebben in de hoop dat ze u naar uw bestemming voeren.

Het leven is vaak als een tocht door de woestijn. De golvende zeeën van zand onderbroken door wat stenige aarde of wat zoute plaatsen, hier en daar toch wat leven. En alleen de hemel: overdag verzengend, in de nacht stralend koud. De reiziger zoekt zijn doel, de sterren zeggen de weg die hij moet gaan. De zon, dodelijk als ze kan zijn, voert hem ook verder op de weg. Al lijkt het leven oneindig wijds en troosteloos, en soms beangstigend, beëngend, ja dodelijk als de zandstorm tezamen. En je gaat verder omdat je je doel moet bereiken. Ons doel staat in onszelf geschreven en als de weg kaal is, verzengend of bitter koud, wij moeten verder gaan. In ons zit de kracht die ons dat mogelijk maakt. Verder gaan op die weg, die innerlijk in je geschreven staat, is het vinden van evenwicht. Is het vinden van kracht. Is vaak het volbrengen van het onmogelijke. Maar dwaal niet af, want de woestijn verdroogt je en verstikt je. En laat alleen nog het door de wind geslepen geraamte over van hen, die dachten dat een andere weg even goed was.

Ik zeg niet, dat het leven gemakkelijk is, maar ik zeg dat in u geschreven staat hoe en waarheen ge uw leven zult gaan. Niet met woorden, maar met gevoelens, die steeds weer opwellen op dat ogenblik dat ge in uzelf vrede hebt gevonden. Westerlingen lachen soms om de reiniging en het gebed, die tenminste driemaal daags volbracht moet worden. Maar wanneer een mens zich tot zijn God wendt en daarbij vergeet wat woorden zijn, dan heeft hij de rechte weg, maar ook de kracht gevonden. Dat velen anders bidden, is te betreuren. Maar dat is de zin van het gebed, zoals de Profeet heeft ingesteld. Niet de heilige oorlog is het doel, maar het bereiken van het paradijs. En haar, die het zwaard dat de brug vormt tussen deze wereld en het paradijs, zoals de legende dan, voert over de kloof van Djahn, de hel. Is het weer het innerlijk evenwicht, dat ons in staat stelt rustig verder te gaan op de snede, het scherp van de kling, om het paradijs te bereiken. Al is het paradijs anders dan een droom, waarin de vrede wordt uitgedrukt in alle dingen.

Misschien begrijpt ge wat ik tracht te zeggen. Men heeft mij verzocht mijn geloofsachtergrond zover mogelijk buiten beschouwing te laten. Maar wanneer woorden in de plaats moeten treden van de gevoelens, dan grijpt een ieder terug naar datgene wat hij op aarde reeds als kind gekend heeft. Dat in woorden zijn leven omschreven heeft. Dat heb ik gedaan. En daarnaast heb ik gegrepen naar de vrede die in mij bestaat en getracht haar te laten weergalmen ondanks de woorden die ik sprak.

Wat kan ik u dan verder zeggen? Ik kan slechts zeggen: "moge Allah de barmhartige, de goedertierende, de sterke, de machtige en de rechtvaardige in u Zijn kracht geven en bevestigen, opdat ge in uzelve het evenwicht moge vinden waarin Zijn wil geschreven is."

Uw lot is bepaald en uw weg door alle tijden en werelden is vastgelegd, als een voortdurende vreugde door het ervaren van Zijn wezen.

Vrede zij u.